

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Facebook: www.facebook.com/constitutionalcourt.thai
E-mail : pr_constitutionalcourt@hotmail.co.th

ข่าวที่ ๓๗/๒๕๕๖

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เมื่อวันพุธที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ศาลรัฐธรรมนูญมีการพิจารณารรคดีและมีผล
การพิจารณาในคดีที่สำคัญ ดังนี้

๑. **เรื่อง** นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ที่ ๑ นายนิคม ไวยรัชพานิช ที่ ๒ และ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ที่ ๓ ถึงที่ ๓๘๑ (ผู้ถูกร้อง) กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่ง
อำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งไม่ได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือไม่
(เรื่องพิจารณาที่ ๕๕/๒๕๕๖)

คำร้องนี้ผู้ร้องเห็นว่า ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..)
พุทธศักราช (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙๐) มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ ซึ่งการดำเนินการของผู้ถูกร้องที่เป็นกระบวนการ
ในการดำเนินการประชุมรัฐสภาไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓
เนื่องจากดำเนินการปิดอภิปรายร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ การกำหนด
วันแปรญัตติ และการพิจารณาและลงมติร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่สอง เป็นไปโดยมิชอบด้วยรัฐธรรมนูญและ
กฎหมาย และในส่วนของ การแก้ไขเนื้อหารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ผู้ถูกร้องมีความมุ่งหมายที่จะเพิ่ม
อำนาจในการทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศให้ฝ่ายบริหารและจำกัดอำนาจในการตรวจสอบการทำหนังสือ
สัญญาของรัฐสภา การกระทำดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ
โดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง

ผลการพิจารณา ศาลได้มีการอภิปรายและนัดคู่กรณีให้มาฟังคำวินิจฉัยในวันพุธที่
๘ มกราคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๕.๐๐ น. ณ ห้องออกนั่งพิจารณาคดี ชั้น ๓ ศาลรัฐธรรมนูญ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ฯ (อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์) ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

๒. **เรื่อง** ประธานรัฐสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร ส่งความเห็นของสมาชิก
รวม ๒ คำร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง (๑) ว่า
ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
ของประเทศ พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา
๑๗๐ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๖๗/๒๕๕๖
และเรื่องพิจารณาที่ ๖๘/๒๕๕๖)

คำร้องทั้งสองมีข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ตามที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. แล้ว และอยู่ในช่วงเวลาก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะได้นำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย โดยผู้ร้องเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และกระบวนการตราไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรมีการกดบัตรแสดงตนและลงคะแนนแทนกัน และร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลมีคำสั่งให้รวมพิจารณาวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน

ผลการพิจารณา ศาลพิจารณาคำร้องทั้งสองแล้วมีคำสั่งให้นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หรือผู้แทน ในฐานะผู้เสนอความเห็น นายนิรุต ท่องธิราช อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร นายกรัฐมนตรีหรือผู้แทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน นายพิสิฐ ลี้อาธรรม หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล นางสาวสุภา ปิยะจิตติ นายทอง พิทยะ และนายธีระชัย ภูวนาถนรานุบาล จัดทำเอกสารชี้แจงและมาให้ถ้อยคำต่อศาลในวันพุธที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้องออกนั่งพิจารณาคดี ชั้น ๓ ศาลรัฐธรรมนูญ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ฯ (อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์) ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร

๓. สรุปผลการพิจารณาคดีขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ซึ่งแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

๓.๑ คดีที่มีคำขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเฉพาะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

(๑) เรื่อง นายวิชาญ นุ่มมาก (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า พรรคประชาธิปัตย์ ที่ ๑ และคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) ที่ ๒ (ผู้ถูกร้อง) กระทำการเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๗๔/๒๕๕๖)

คำร้องนี้ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ ให้สมาชิกพรรคตั้งคณะชื่อย่อ กปปส. ซึ่งถือเป็นสาขาส่วนหนึ่งของพรรคประชาธิปัตย์ มีนายสุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นเลขาธิการ กปปส. โดยตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นมา กปปส. ได้ประกาศชุมนุม และในวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ได้นำขบวนคนมาปิดล้อมทำเนียบรัฐบาล อีกทั้งยังได้ประกาศยึดอำนาจการปกครองประเทศไทย โดยจัดตั้งสภาประชาชนขึ้นเพื่อปกครองแทนการกระทำดังกล่าวของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง มิได้ให้สิทธิกลุ่มคณะและพรรคการเมืองชุมนุม และมีได้ให้สิทธิล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และการจัดตั้งสภาประชาชนนั้นมิได้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และไม่อาจถือได้ว่าเป็นไปตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗ การนำระบบสภาประชาชนมาใช้ในประเทศไทยจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้มีรูปแบบสาธารณรัฐ อันเป็นการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้

ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ เลิกการกระทำตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ พร้อมทั้งมีคำสั่งยุบพรรค ประชาธิปัตย์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสาม และมีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรค ประชาธิปัตย์ และกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสี่

(๒) เรื่อง นายเรืองไกร ลีกิจวัฒน์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (ผู้ถูกร้อง) กระทำการเพื่อล้มล้าง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ ในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๗๕/๒๕๕๖)

คำร้องนี้ผู้ร้องกล่าวอ้างโดยอ้างอิงข้อมูลจากเว็บไซต์หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และทรูไลฟ์ สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องอ่านแถลงการณ์ กปปส. อาศัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ เรียกคืนอำนาจประชาชน จากเผด็จการเสียงข้างมาก เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่า การบริหารงานของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีการครอบงำและสั่งการโดยพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ให้กระทำการหลายอย่างที่ละเมิดต่อ รัฐธรรมนูญ บิดเบือนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจปกครองประเทศ และ ให้นายกรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่งรักษาการ ฯ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง โดยนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ และไม่แต่งตั้งบุคคลใดขึ้นมาภายใน ๒๔ ชั่วโมง และขอให้มวลมหาประชาชนได้อยู่ร่วม แสดงพลังกับปฏิบัติการประชาธิปไตยต่อไปอีก ๓ วัน เพื่อให้การปฏิบัติการอื่น ๆ ลุล่วงไปด้วยดี ให้ดำเนินคดีนางสาวยิ่งลักษณ์ชินวัตร กับพวก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๓ ข้อหากบฏ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งให้ตำรวจกลับไปอยู่ที่ตั้งและให้ดูแลประชาชนตามปกติภายใน ๑๒ ชั่วโมง ให้ทหารปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยและดูแลสถานที่ราชการให้เรียบร้อยต่อไป และขอให้ประชาชน ติดตามความเคลื่อนไหวของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีอย่างใกล้ชิด และให้แสดงออกต่อกลุ่มบุคคล เหล่านี้อย่างสันติ ซึ่งผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ เพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งคุ้มครองฉุกเฉินให้ผู้ถูกร้องหยุดการใช้สิทธิเรียกคืนอำนาจการปกครองแผ่นดิน ตามที่ประกาศไว้ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ไว้ก่อน และมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องเลิกการกระทำที่ได้ออก แถลงการณ์ในนาม กปปส. ตั้งแต่วันที่ ๙ - ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ รวมทั้งการกระทำที่จะเกิดขึ้นตามมา จากการเรียกคืนอำนาจการปกครองแผ่นดินทุกกรณี

(๓) เรื่อง นายสิงห์ทอง บัวชุม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า นายสุเทพ เทือกสุบรรณ กับพวก (ผู้ถูกร้อง) กระทำการเพื่อล้มล้าง การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ ในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๗๗/๒๕๕๖)

คำร้องนี้ผู้ร้องได้กล่าวอ้างรายงานข่าว จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และ หนังสือพิมพ์มติชนว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำการเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขหรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ กล่าวคือ มีการชุมนุมโดยมิอาจรู้ กระทำการละเมิดรัฐธรรมนูญ ปิดล้อมและยึดสถานที่ราชการ ปลุกระดมมวลชนเพื่อปิดถนนหลายเส้นทางในกรุงเทพมหานคร โดยปัจจุบันได้มี พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว แต่ผู้ถูกร้องก็ยังมีได้ยุติการชุมนุม เข้าข่ายความผิด

ตามประมวลกฎหมายอาญาโดยศาลอาญาได้มีหมายจับผู้ถูกร้องแล้ว นอกจากนี้ผู้ถูกร้องได้จัดตั้งคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กปปส.) โดยมีข้อเสนอให้รักษาการนายกรัฐมนตรีลาออก และขอนายกรัฐมนตรีพระราชทานที่มาจากคนกลาง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๗ พร้อมจัดตั้งสภาประชาชนมาเป็นสภานิติบัญญัติทำหน้าที่แทนสภาผู้แทนราษฎร จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสอบสวนข้อเท็จจริง และมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องยุติการกระทำการ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไต่สวนฉุกเฉิน เพื่อยระงับยับยั้งการกระทำดังกล่าว

(๔) เรื่อง นายกิตติ อธินันท์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ที่ ๑ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ ๒ และพรรคประชาธิปัตย์ ที่ ๓ (ผู้ถูกร้อง) กระทำการเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๗๙/๒๕๕๖)

คำร้องนี้ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องทั้งสามได้ประกาศให้ผู้ชุมนุมไปปิดล้อมทำเนียบรัฐบาล และดำเนินการตามที่ประกาศไว้โดยมุ่งหน้าปิดล้อมทำเนียบรัฐบาล มีการตัดและทำลายสิ่งกีดขวางของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเหตุให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในทำเนียบรัฐบาลไม่สามารถเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ เมื่อนายกรัฐมนตรีได้ประกาศยุบสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็ไม่ยุติการชุมนุมแต่กลับประกาศว่าได้ยึดอำนาจ อธิปไตยคืนมาให้ประชาชนแล้ว และจะดำเนินการจัดตั้งสภาประชาชนเพื่อใช้อำนาจอธิปไตย รวมทั้งสร้าง กฎเกณฑ์และกติกาการปกครองประเทศไทย ได้ออกประกาศให้หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ มารายงานตัวและ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีต้องลาออกจากตำแหน่งภายใน ๒๔ ชั่วโมง รวมทั้งการประกาศต่อต้านเพื่อมิให้มีการเลือกตั้งและนำผู้ชุมนุมไปปิดล้อมสถานที่รับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และนำมวลชนมาที่ กรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยผู้ชุมนุมได้ใช้กำลังบุกรุกฝ่าแนวกันของเจ้าหน้าที่ตำรวจและได้ยึดอาคารกรมสอบสวนคดีพิเศษ พร้อมทั้งประกาศให้เจ้าหน้าที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ และเจ้าหน้าที่ตำรวจออกนอกอาคาร รวมถึงการ แกล้งข่าวกกรณีพรรคผู้ถูกร้องที่ ๓ มีมติไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสาม ได้กระทำการอย่างต่อเนื่องและมีที่สิ้นสุดและมีแนวโน้มว่าการกระทำจะรุนแรงมากยิ่งขึ้น เพื่อต้องการขัดขวาง มิให้มีการเลือกตั้งตามวิถีทางประชาธิปไตย จึงเป็นการกระทำการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดย วิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

(๕) เรื่อง นายสิงห์ทอง บัวชุม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า นายสุเทพ เทือกสุบรรณ และกลุ่ม กปปส. (ผู้ถูกร้อง) กระทำการ เพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๘๑/๒๕๕๖)

คำร้องนี้ ผู้ร้องได้กล่าวอ้างรายงานข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและสื่ออินเทอร์เน็ตต่าง ๆ ว่า ผู้ถูกร้องได้กระทำการเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ กล่าวคือ มีการชุมนุมโดยมีอาวุธ และไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กระทำการละเมิดรัฐธรรมนูญ ปิดล้อมและยึดสถานที่ราชการ ปลุกระดมมวลชนเพื่อปิดถนนหลายเส้นทางใน กรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีการปิดล้อมสถานที่รับสมัครเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผู้ถูกร้องกับพวกได้จัดตั้งคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทย ให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (กปปส.) และจะปฏิบัติประชาชนโดยมีข้อเสนอ ให้รักษาการนายกรัฐมนตรีลาออก และขอนายกรัฐมนตรีพระราชทานที่มาจากคนกลางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๗ พร้อมจัดตั้งสภาประชาชนมาเป็นสภานิติบัญญัติทำหน้าที่แทนสภาผู้แทนราษฎร จึงขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญสอบสวนข้อเท็จจริง และมีคำสั่งให้นายสุเทพ เทือกสุบรรณ และกลุ่ม กปปส. ยุติการ กระทำการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไต่สวนฉุกเฉิน เพื่อกู้มครองชั่วคราว

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า การชุมนุมของประชาชน ตามคำร้องเป็นการใช้เสรีภาพและเป็นการกระทำในนามประชาชนที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองไว้ โดยมีเหตุผล สืบเนื่องมาจากการต่อต้านพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมและมาจากความไม่ไว้วางใจในการบริหารราชการ แผ่นดินของรัฐบาล และเป็นเพียงการเรียกร้องและแสดงพลังด้วยการสนับสนุนของประชาชนเป็นจำนวนมาก จึงยังไม่มีมูลกรณีที่จะเป็นการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติ ไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะ รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ ส่วนกรณีการออกหมายจับผู้ถูกร้องก็เป็นเรื่องที่ต้องรับผิดชอบใน กระบวนการยุติธรรมทางอาญาจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ศาลรัฐธรรมนูญโดยเสียงข้างมาก (๖ ต่อ ๑) มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

๓.๒ คดีที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ประกอบ มาตรา ๒๓๗

(๑) **เรื่อง** นายสิงห์ทอง บัวชุม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ประกอบมาตรา ๒๓๗ ว่า นายสุเทพ เทือกสุบรรณ กับพวก ที่ ๑ และพรรคประชาธิปัตย์โดยนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ ๒ (ผู้ถูกร้อง) กระทำการเพื่อล้มล้างการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่ง อำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๗๘/๒๕๕๖)

คำร้องของผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้จัดให้มีการชุมนุมของประชาชนโดยการ รู้เห็นยินยอมของผู้ถูกร้องที่ ๒ โดยกระทำการต่าง ๆ เช่น การเข้ายึดที่ทำการของส่วนราชการ การให้ เอกชนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐลางานหรือหยุดพักงาน และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ ได้ประกาศผ่านสื่อมวลชน ซึ่งมีการถ่ายทอดสดไปทั่วประเทศว่าจะดำเนินการยึดอำนาจการปกครองให้กลับมาเป็นของประชาชนเพื่อจะ ได้เปลี่ยนแปลงประเทศ รวมทั้งได้มีการสั่งการให้ผู้ชุมนุมบุกยึดทำเนียบรัฐบาลและกองบัญชาการตำรวจ นครบาล เป็นต้น อันเป็นการกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไป ตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญยุบพรรคประชาธิปัตย์และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง กรรมการบริหารพรรคทุกคนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ ประกอบมาตรา ๖๘ และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๙๕

(๒) เรื่อง นายสิงห์ทอง บัวชุม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ประกอบมาตรา ๒๓๗ ว่า พรรคประชาธิปัตย์ (ผู้ถูกร้อง) กระทำการเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๘๐/๒๕๕๖)

คำร้องของผู้ร้องกล่าวอ้างว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กรรมการบริหารพรรค อดีตกรรมการบริหารพรรค อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ เลขาธิการ กปปส. (คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข) และสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ได้ร่วมกันจัดการชุมนุมขึ้นระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ และพรรคประชาธิปัตย์มีมติไม่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ทั้งที่ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว โดยมีวัตถุประสงค์ให้ทหารออกมาปฏิบัติเพื่อล้มล้างรัฐธรรมนูญและจัดระเบียบสังคมและการเมืองใหม่ เป็นการกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ อันเป็นเหตุให้ยุบพรรคการเมืองและเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ ประกอบมาตรา ๖๘ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๙๕ และเรียกเก็บเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งและเรียกคืนเงินสนับสนุนพรรคการเมือง

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า การชุมนุมของประชาชนตามคำร้องเป็นการใช้เสรีภาพและเป็นการกระทำในนามประชาชนที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองไว้ โดยมีเหตุผลสืบเนื่องมาจากการต่อต้านพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมและความไม่ไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล และตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้ผู้ถูกร้องเลิกการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อกล่าวอ้างในคำร้อง จึงยังไม่มีมูลกรณีที่จะเป็นการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ นอกจากนี้ผู้ร้องก็มีไม่บุคคลที่มีสิทธิในการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๙๕ ขอให้ยุบพรรคการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ แต่อย่างใด

ศาลรัฐธรรมนูญโดยมติเอกฉันท์ มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย